

โรคตาซีเกียจ' ตัวร้ายที่ต้องกำจัด

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ค. 2552

โรคตาซีเกียจ' ตัวร้ายที่ต้องกำจัด

ดวงตา คือประตูแห่งการเรียนรู้โลกกว้าง เด็กปกติสามารถมองเห็นได้ตั้งแต่แรกเกิด พัฒนาการทางสมอง การเรียนรู้ หรือพัฒนาการทางร่างกายอื่น ๆ เช่น การคว่ำตัว คลาน นั่ง เดิน ตู้อาศัยการมองเห็นเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ดวงตาก็ยังเป็นหน้าต่างของหัวใจ ความรู้สึกยินดีหรือไม่เป็นที่สออารมณ์ก็ทำให้คนข้างเคียงสามารถรับรู้ได้จากมุมมองตา ทั้งนี้ ดวงตาก็ยังเป็นหน้าต่างของสมอง เนื่องจากโรคของสมองบางอย่างสามารถทำการวินิจฉัยเบื้องต้นได้โดยการมองผ่านดวงตา เมื่อดวงตามีความสำคัญมากมายเช่นนี้ จึงควรมาส่งตรวจดวงตาของเราและคนใกล้ชิดที่มีความผิดปกติใด ๆ หรือไม่ โดยเฉพาะในเด็กซึ่ง ยังไม่สามารถสื่อสารให้ทราบได้ว่าตาของตัวเองมีความผิดปกติ แต่ปัญหาเกี่ยวกับตาบางอย่างถ้าเรารู้ได้เร็ว ก็สามารถรักษาให้เป็นปกติได้ เช่น "โรคตาขี้เกียจ"

☑️โรคตาขี้เกียจ คืออะไร?

ตาขี้เกียจ คือ **ภาวะที่การมองเห็นไม่เท่าปกติ** หมายถึงตาข้างหนึ่ง **ไม่ได้ใช้มองเห็นเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ** การตรวจหาสาเหตุสามารถทำได้โดยการวัดความสามารถในการมองเห็น เด็กจะต้องได้รับการวัดสายตาและสวมแว่นตาก่อน แต่สำหรับในรายที่จำเป็นต้องใส่แว่น อาจพบว่าเป็นตาขี้เกียจข้างเดียวหรือสองข้างได้ โดยที่ไม่พบความผิดปกติใด ๆ ในดวงตาและเส้นประสาทตา

ตาขี้เกียจพบได้บ่อยแค่ไหน?

พบได้ประมาณร้อยละ 2 ของประชากร หากคิดสัดส่วนประชากรไทย 60 ล้านคน จะมีคนเป็นตาขี้เกียจได้ถึงหนึ่งล้านสองแสนคน นับว่าไม่น้อยเลยทีเดียว แต่คนเรารู้จักจะไม่รู้สึกว่าเป็นปัญหามากนัก เนื่องจากสว่นใหญ่มักจะเป็นข้างเดียว และคิดว่ายังมีตาอีกข้างที่มองเห็นได้ดี สามารถประกอบกิจวัตรประจำวันได้เหมือนคนปกติ โดยไม่ทราบเลยว่าคนเราสามารถขี้ตาทั้งสองข้างพร้อม ๆ กันจะชัดเท่า ๆ กัน จึงจะทำให้สามารถมองเห็นภาพ มิติ หรือระยะระยะลึกตื้นได้ยาก ตัวอย่างเช่น ลองปิดตาหนึ่งข้างแล้วเดินลงบันได อาจต้องเกาะราวไว้นั่น ๆ เพราะไม่สามารถกะความลึกของบันไดขั้นตอน ๆ ไปได้

สาเหตุใดทำให้เกิดตาขี้เกียจ?

1.โรคตาเหล่ เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กมีอาการตาขี้เกียจมากที่สุด ส่วนใหญ่จะเป็นชนิดตาเหล่เข้าตั้งแต่กำเนิดหรือภายในหกเดือนแรกเกิด เมื่อลูที่เด็กเริ่มมีตาเหล่เขา สมองก็จะสั่งการให้ตาข้างที่เหล่มองไม่เห็น เวลาเรามองสองข้างพร้อม ๆ กัน มิฉะนั้นภาพซ้อนที่เกิดขึ้นจากตาเหล่จะรบกวนการดำเนินชีวิตของเขา เมื่อสมองสั่งให้มองไม่เห็นก็จะไม่มีการพัฒนาทางการมองเห็นขึ้น การรักษาด้วยการผ่าตัดให้ตาตรงได้ก่อนอายุ 2 ขวบ จะทำให้เด็กมีโอกาสเห็นภาพสามมิติอย่างหาย ๆ และพอจะระยะได้ ถึงแม้จะไม่ดีเท่าคนปกติก็ตาม ในขณะที่การผ่าตัดหลังอายุ 2 ขวบ เด็กจะมองที่ละตา ทำให้สูญเสียความสามารถดังกล่าวไป

เด็กที่เป็นตาเหล่เข้าตั้งแต่เกิดทุกคนไม่จำเป็นต้องมีตาขี้เกียจเหมือนกันหมด เนื่องจากบางคนตาอาจสลับกันเหล่ ทีเดียวเหล่ตาซ้าย ทีเดียวเหล่ตาขวา ทีเดียวเหล่ตาซ้ายตาขวามอง ซึ่งจะทำให้สมองได้รับการพัฒนาทางการมองเห็นของตาทั้งสองข้างไปด้วยกัน ก็จะไม่เป็นปัญหาตาขี้เกียจ ดังนั้นเมื่อบุตรหลานหรือคนใกล้ชิดมีภาวะตาเหล่เขาชนิดนี้ควรพาไปพบจักษุแพทย์ตั้งแต่เนิ่น ๆ การรักษาด้วยการผ่าตัดให้ตาตรงได้ก่อนอายุ 2 ขวบ จะทำให้เด็กมีโอกาสเห็นภาพสามมิติอย่างหาย ๆ และพอจะระยะได้ ถึงแม้จะไม่ดีเท่าคนปกติก็ตาม ในขณะที่การผ่าตัดหลังอายุ 2 ขวบ เด็กจะมองที่ละตา ทำให้สูญเสียความสามารถดังกล่าวไป

2.โรคสายตาสั้น ยาว หรือเอียงสองข้างไม่เท่ากัน ถ้าสายตาทั้งสองข้างต่างกันจนทำให้ตาข้างหนึ่งไม่สามารถมองเห็นได้ชัดในทุกระยะที่มอง ตาข้างนั้นก็จะไม่มีพัฒนาการเกิดขึ้น ความแตกต่างของความสั้น ยาว เอียง ก็มีผลต่อความรุนแรงของภาวะตาขี้เกียจ ยิ่งต่างกันมากก็ยิ่งขี้เกียจมาก

3.โรคสายตาสั้น ยาว หรือเอียงสองข้างมากพอ ๆ กัน เห็นไม่ชัดทั้งสองข้างในทุกระยะการใช้งาน ตาทั้งสองข้างจะขี้เกียจทั้งคู่

4.โรคที่ทำให้แสงผ่านเข้าในตาได้น้อย เช่น กระจกตาขุ่น ต้อกระจกตั้งแต่กำเนิด เลือดออกในน้ำวุ้นลูกตา หนองตาตกมากจนปิดรูม่านตา โรค เหล่านี้อาจเกิดขึ้นในตาข้างเดียวหรือทั้งสองข้างได้ ทำให้ภาพที่ไปตกบริเวณจอประสาทตาไม่ ชัดและเป็นตาขี้เกียจขึ้นมา โดยเฉพาะในเด็กที่เป็นต้อกระจกตั้งแต่เกิด ตาขุ่นขาวที่จับบนแสงไม่สามารถมองเห็นเขาในตาได้ ต้องรีบทำการผ่าตัดลอกต้อออกภายในสองเดือนแรกที่เกิด มิฉะนั้น ถึงแม้ผ่าตัดให้ต้ออย่างไร ก็ไม่สามารถแก้ไขภาวะตาขี้เกียจที่รุนแรงได้

ตาขี้เกียจสามารถรักษาได้หรือไม่อย่างไร?

เราสามารถรักษาตาให้หายขี้เกียจได้ แต่จะได้ผลดีควรรักษาก่อนการมองเห็นจะพัฒนาเต็มที่หรือก่อนอายุ 8 ขวบ ส่วนขั้นตอนในการรักษามีดังนี้

1. ถ้าพบว่ามีความผิดปกติที่สามารถผ่าตัดได้ก็ให้รีบทำก่อน เช่น ต้อกระจก เลือดออกในน้ำวุ้นในลูกตา หนองตาตก แล้วค่อยมากระตุ้นการมองเห็นโดยการปิดตาในภายหลัง
2. ถ้าวัดแว่นสายตาแล้ว มีสายตาสั้น ยาว เอียง ที่น่าจะเป็นสาเหตุของตาขี้เกียจ ก็ให้ใส่แว่นไปก่อน แล้วสายตาก็จะค่อย ๆ ดีขึ้นเอง ถ้าใส่แว่นเต็มที่แล้วอย่างน้อย 6 เดือนยังขี้เกียจอยู่ ก็ให้กระตุ้นการมองเห็นโดยการปิดตาข้างที่ดี
3. ถ้ามีตาเขและตาขี้เกียจ ให้ปิดตาข้างที่ดี กระตุ้นใช้ตาข้างที่ขี้เกียจ ถ้าขี้เกียจมาก ให้ปิดอย่างน้อยวันละ 6 ชั่วโมง ถ้าขี้เกียจน้อยก็ปิดวันละ 2 ชั่วโมง ปิดจนกว่าสายตาสองข้าง จะเท่ากัน

อนึ่ง การปิดตากระตุ้นการมองเห็นควรให้เด็กมีกิจกรรมที่ใช้สายตา ไม่ใช่ปิดตาแล้วแอบนอนหลับ ต้องมีคนช่วยดูแล การรักษาภาวะตาขี้เกียจทำได้ไม่ยาก แต่ต้องอาศัยความร่วมมือของเด็ก ผู้ปกครอง รวมทั้งคุณครูที่โรงเรียน และถึงแม้ตาขี้เกียจจะรักษาได้ แต่ถ้าไม่ทราบว่ามีภาวะนี้คืออาจสายเกินแก้ จึงควรรพบุตรหลานของท่านไปรับการตรวจเช็คดวงตา วัดสายตา เมื่อสงสัยว่ามีภาวะผิดปกติหรือไม่ก่อนเข้าโรงเรียน.